

[Forsvarsministeren.]

Forslagsstillerne har fremsat, og de Beregninger, som er opstillet. Der er jo ikke megen Rimelighed i fra denne Talerstol at oplæse økonomiske Beregninger for at vise, hvem der har regnet rigtigst, jeg vil blot have Lov til at sige, at de Beregninger, som er udført i Ministeriet, selvfølgelig er udført paa rent sagligt Grundlag uden nogen som helst politiske Direktiver fra min Side. Og det er klart, at Beregningsgrundlaget og dets Enkeltheder kan stilles til Raadighed for et Udvalg, hvis et saadant nedsættes; det har jeg intet imod.

Victor Pürschel: Lykkelige Danmark! Ude i Verden spilles der op for fuldt Militær-orkester — her klinger Skalmejens blide Toner, kun afbrudt af et enkelt radikalt Pift i Fingrene. Verden over sidder Forsvarsministre i anstrengt Arbejde, Tidens Alvor trækker dybe Furer i deres Ansigter: vil Landets Værn være tilstrækkeligt i de ventede Jerntider? Overalt Uro, Bekymring, rastløs Virksomhed for at udbygge og styrke Forsvaret. Hvilken velgørende Modsætning frembyder ikke det lille smilende Danmark! Her smiler Forsvarsministeren, det smukke, tillidvækkende Smil, som kun Trygheden giver, Visheden om, at alt er i Orden. Ene af alle Lande har Danmark en Regering, hvis overlegne Statskunst sikrer dette Land Fred og Frihed, ikke ved plump Haandkraft, nej, kun ved Aandens vældige Vingesus! Lykkelige Danmark!

Formanden: Jeg tager Anledning til at gøre opmærksom paa, at det ikke er en almindelig Forsvarsforhandling, der bør finde Sted her; det, der er paa Dagsordenen, er Forslaget om Genoprettelse af Militærmusikken.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Det er særdeles betegnende, at den højtærede Forsvarsminister og Regeringspartiernes Ordfører den ene Gang efter den anden kører frem med 1932. Som der allerede er gjort opmærksom paa af mit Partis Ordfører og af det ærede Medlem Hr. Westermann, var det Beløb, der i det hele taget kunde stilles til Raadighed, ansat ganske uhyre knebent fra Regeringens Side, og det var Grunden til, at Venstre ikke mente at kunne ofre noget paa Militærmusikken. Efter min Mening burde man ikke have stillet sig saaledes, jeg var ikke Medlem af Tinget dengang, og man kan jo sagtens sige saadan, naar man staar uden-

for, men jeg har sagt det en Gang før, at man ikke burde have taget den Stilling. Men Grunden var, som sagt, udelukkende den Knebenhed, som udvist fra Regeringen: man vilde ikke ofre mere end det Beløb, der blev nævnt her for et Øjeblik siden.

Man holder sig stadig til Aaret 1932, og det er særdeles betegnende, jeg mener egentlig, man kan sige, at det er et Udtryk for, at Socialdemokratiet er ved at blive et forhistorisk Parti. Jeg minder om, at i Fjor behandlede vi atter Forsvarssagen, og der er sket en ikke helt ringe Stigning i Forsvarsudgifterne; i Øjeblikket udgør de rene Militærudgifter paa Forsvarsministeriets Budgetter mellem 56 og 57 Mill. Kr. Og at man saa ikke skulde kunne gaa med til at bevilge nogle ganske faa Hundrede Tusinde Kroner til Militærmusikken — kan man virkelig faa nogen til at tro det inden for den radikale og socialdemokratiske Lejr?

Man taler ogsaa stadig om, at man vil afskaffe Arbejdsløsheden. Der er jo ogsaa Arbejdsløshed inden for Musikernes Rækker, hvad vi har gjort opmærksom paa den ene Gang efter den anden. Endvidere ved vi, at der er en meget stor Stemning i Befolkningen for Militærmusikkens Genindførelse. Naar vi i det hele taget skal have en Hær, skal vi ogsaa have Raad til at give den Musik. Endnu vil jeg nævne, at man fra Kredse, der staar Musiklivet nær, siger, at det for Musiklivets Skyld er en bydende Nødvendighed — den højtærede Forsvarsminister var selv noget inde derpaa —, at vi faar Militærorkestrene tilbage. Og til syvende og sidst vil jeg meget stærkt understrege, hvad der er sagt ogsaa af en Socialdemokrat, om Forholdene i Sønderjylland, at det ikke er til at begribe, at de Herrer fra den Side ikke kan forstaa, hvor betydningsfuldt det vilde være, om vi havde denne Folkemusik i de sønderjyske Byer og Landsbyer. Det er ubegribeligt, at de Herrer stadig kan sige nej til de Krav, der kommer fra denne Landsdel. Der er virkelig Grund til at spørge de Herrer, om de dog ikke snart kan tænke sig at gøre noget.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Westermann): Dette Spørgsmaal er af det socialdemokratiske Parti drejet hen alene til Spørgsmaalet om, hvad en saadan Ordning vilde koste. Det er over for Forslagsstillerne blevet hævdet, at saavel det konservative Parti som Venstre altid var uvilige, naar det gjaldt Skatterne, og sidst i Dag havde kritiseret de Skatter, der blev paalagt Befolkningen. Her maa jeg korrigere den højtærede Forsvarsminister og